

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مرحله‌ی آماده‌سازی فایل				
پیاده‌سازی	تصحیح و ویرایش اولیه	ذکر مأخذ	ویرایش دوم	تکمیل مأخذ و ویرایش نهایی

ليلةالقدر ليله‌ی احیاء

امیدواریم خدای متعال عنایت کند از این ایام ویژه‌ای که پیش رو داریم، بهره‌ی وافر بگیریم. لילה‌القدر، ليله‌ی احیاء است و این نکته‌ی بسیار مهمی است. یعنی اگر می‌خواهی زنده شوی، خودت باید خودت را زنده کنی؛ احیاء کنی. فعلاً در لیل قرار داری؛ در ظلمت شب اسیری؛ باید احیاء کنی. خودت خودت را زنده کن! بی‌عمل، چشم‌به‌راه نمان که حادثه‌ای پیش بیاید و به تو عنایتی شود. بله؛ کار از عنایت برمی‌آید؛ اما زمینه‌ساز عنایت، تلاش تو است. این تلاش را بکن؛ تا عنایات متوجه تو شود؛ تا مستعد دریافت عنایت شوی؛ تا وقتی عنایت آمد، بتوانی آن را دریافت کنی. نه اینکه آن فیض بیاید و عبور کند و تو مستعد دریافت و بهره‌بردن از آن نباشی و محروم بمانی.

واژه‌ی احیاء، واژه‌ی خاصی است. بدانیم که خودمان باید خودمان را احیا کنیم. اگر می‌خواهیم زنده شویم، بدانیم که زنده شدن ما به دست خودمان است. خدا به خودمان محول کرده است که خودت را زنده کن. تو می‌توانی محیی باشی؛ تو می‌توانی حیات‌بخش باشی. اول خودت را زنده کن؛ سپس به احیای دیگران پرداز.

امیدواریم لیالی پیشارو، لیالی احیاء ما باشد و در این ایام که ایام شهادت امیرالمؤمنین علیه السلام است، به مدد ولایت آن بزرگوار، بتوانیم خودمان را زنده کنیم. نه اینکه فقط در این شب‌ها تا به صبح نخوابیم. آن بیداری خب خیلی خوب است و فوق‌العاده فضیلت دارد؛ منتها اینکه خودمان را زنده کنیم، دل‌مان را زنده کنیم و زنده‌دل شویم، امر دیگر است. این خیلی بزرگ است. بهره‌ی واقعی لילה‌القدر این است که ما از این زندگی در شب دنیا و طبیعت و حیوانیت عبور کنیم و به یوم‌القیامة سر در بیاوریم و

لیلة القدر ما به یوم القیامة منتهی شود. اگر حق لیلة القدر را ادا کنیم، از یوم القیامة سر درمی آوریم. یوم القیامة وقتی است که خدا دیده می شود؛ لقاء الله واقع می شود؛ به وصال نائل می شویم. با احیای لیلة القدر می توان به لقاء و وصال رسید. به قول شاعر:

چه مبارک سحری بود و چه فرخنده شبی آن شب قدر که این تازه براتم دادند

امیدوارم خدای متعال به همه ی ما توفیق دهد و بتوانیم در این لیله، حیات واقعی را از حجت خدا دریافت کنیم. این عطای بزرگی است که می توانیم از خدا و ولی اعظم خدا بگیریم. بگوییم: خدایا! حیات حیوانی و نفسانی دیگر بس مان است؛ هرچه خوردیم، بس است؛ هرچه خوابیدم، بس است؛ هرچه لذاذ طبیعی بردیم، بس است؛ خسته شده ایم. خدایا! ما را زنده کن. خودت در قرآن فرمودی: **اَسْتَجِیْبُوا لِلّٰهِ وَ لِلرَّسُولِ اِذَا دَعَاكُمْ لِمَا یُحْیِیْكُمْ**^۱ و وعده فرمودی که: **فَلَنُحْیِیْنَهُ حَیَاً طَیِّبَةً**^۲ حیات طیبه اعطاء می کنی. مؤمن مناجاتگر سحر ماه رمضان، در دعای ابو حمزه ی ثمالی همین را می خواهد؛ **وَ اجْعَلْنِیْ مِّنْ ... اَحْیِیْنَهُ حَیَاً طَیِّبَةً**^۳ خدایا! من را از کسانی قرار ده که به حیات طیبه آنها را زنده کرده ای. ما را از این حیات حیوانی به حیات طیبه منتقل کن. این را بخواهیم. امیدواریم با عنایت و نَفَس زنده کننده ی حضرت بقیة الله **رُوِّیَ** به آن نایل شویم.

نَفَس عیسی بن مریم **عَلِیْهَا** زنده می کرد. به پرنده ای که با گل ساخته بود، می دمید و زنده می شد و پرواز می کرد. بالای سر یک جنازه ی مرده یا بر سر قبر یک مرده می آمد و می فرمود: به اذن الهی زنده شو! و او زنده می شد. عیسی بن مریم **عَلِیْهَا** کجا و حضرت بقیة الله **رُوِّیَ** کجا! نَفَس حضرت بقیة الله **رُوِّیَ** خدا

۱. سوره ی انفال، آیه ی ۲۴.

۲. سوره ی نحل، آیه ی ۹۷.

۳. سید بن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۷۴؛ طوسی، محمد بن الحسن، مصباح المتهدّج، ج ۲، ص ۵۹۴ و محدث قمی، مفاتیح الجنان،

اعمال سحرهای ماه رمضان، دعای ابو حمزه ی ثمالی.

می‌داند چه می‌کند! این است که به آن حضرت عرض کنیم: آقا جان! یک دم از نفس حیات‌بخشان
نصیب ما هم بکنید و ما را در این شب زنده کنید.

به قول شاعر:

اگر این درنده‌خویی ز طبیعتت بمیرد همه عمر زنده باشی به روان آدمیت

خور و خواب و خشم و شهوت، شغب است و جهل و ظلمت حیوان خبر ندارد ز جهان آدمیت

به مدد خدا و خوبان خدا، با همت و مجاهدت شایسته، می‌توان لیلۃ‌القدر را احیاء داشت و به حیات
آدمیت و طیبه رسید.

امیدواریم در این شب‌ها که لیلۃ‌القدر عالم زمان است، لیلۃ‌القدر سیر باطنی ما هم محقق شود. این
زمان خیلی مستعد است برای اینکه فرد به لیلۃ‌القدر باطنی خودش برسد؛ به حیات طیبه برسد؛ احیاء
شود. امیدواریم این دو باهم مقارن شود و در این شب‌ها که پیش روی ماست، عالم زمان و عالم
حقیقت، عالم بیرون و عالم درون بر هم منطبق شوند و معنای حیات در لیلۃ‌القدر را درک کنیم. در
آن صورت، آن لیلۃ به راستی لیلۃ قدر ما می‌شود و آن موقع است که ارزش پیدا می‌کنیم. والا الان
چه هستیم؟ بشر قبل از زنده شدن چه ارزشی دارد؟ اگر زنده شد، ارزشمند می‌شود. و این لیالی،
لیالی زنده شدن است. با نیروی عشق الهی و محبت خدا و حجت خدا می‌توان در این شب‌ها زنده شد.
به قول شاعر:

مُرده بدم زنده شدم، گریه بدم خنده شدم دولت عشق آمد و من دولت پاینده شدم

امیدواریم خدای متعال عنایت کند، حالا که ما را در این عالم نگاه داشت و در آستانه‌ی این لیالی قرار
داد، بتوانیم از خوان گسترده‌ی رحمت و فیض الهی که در این شب‌ها فوق‌العاده گسترده‌تر از شب‌های
دیگر ماه مبارک رمضان است، بهره‌مند و متمتع شویم.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ

اهل ولاة
www.ahlevela.com

اهل ولاة

www.ahlevela.com

اهل ولاة